

<b>První díl</b>	5
Úvodní poznámka . . . . .	5
Z předmluvy českého tlumočníka . . . . .	7

## Přehled kapitol

1. Co víme o Boží podstatě . . . . .	9
2. O Božích vlastnostech . . . . .	10
3. Člověk poznává sám sebe a podléhá trápení těla, dokud není v Kristu přijat na milost . . . . .	13
4. O souzení člověka v tomto životě . . . . .	14
5. Ubohost, tresty a trápení člověka při skonu . . . . .	15
6. O souzení člověka, zavrženého s tělem i duší . . . . .	17
7. Co poznává a prozívá člověk ve stavu milosti . . . . .	18
8. Boží děti jsou v hodině smrti šťastné a potěšené . . . . .	20
9. Zbožný člověk je po smrti blahoslavený . . . . .	20
10. Další vylíčení nebeské slávy . . . . .	25
11. Napomenutí hříšnému člověku, aby vědomě stál o svoji spásu .	28
12. Úvaha o překážkách, jež mnohým brání v pravé zbožnosti .	30
13. Procitnutí hříšníků k rychlému a dokonalému osvobození z otroctví hříchu . . . . .	40
14. Jak má zbožný křesťan ráno začít den . . . . .	42
15. Další zbožné přemýšlení o modlitbě a nač se tu má dbát . .	46
16. Zbožná úvaha, jak má křesťan po celý den chodit s Bohem jako Enoch . . . . .	50
17. Večerní úvaha zbožného křesťana . . . . .	54
18. Zbožné úvahy hospodáře . . . . .	61
19. Jak dbát na zbožnost při jídle . . . . .	63
20. Jak se má večer hospodář cvičit ve zbožnosti . . . . .	66
21. Proč jako křesťané světíme neděli . . . . .	67
22. Deset důvodů, proč je zákon o svěcení dne odpočinku ne- změnitelný . . . . .	70
23. Poučení, jak zbožně trávit neděli . . . . .	72
24. Jak si počínat v neděli před odchodem do shromáždění .	74
25. Zbožné chování křesťana při bohoslužbách . . . . .	77
26. Co má ciniti zbožný člověk v neděli po kázání . . . . .	78
27. Jak křesťan obnovuje svoji zbožnost půsty a pokáním .	81
28. Je třeba konat dobré skutky . . . . .	84
29. Úvaha o správné přípravě k večeři Páně . . . . .	86
30. Jaký je užitek této vznešené svátosti . . . . .	89
31. Jak se zkoušet a jak poznávat svoji nehodnost . . . . .	94

32. Mysl a skutky křesťana, jdoucího ke stolu Páně . . . . .	102
33. Jak se má křesťan chovat po přijetí večeře Páně . . . . .	104
34. Jak se má křesťan chovat v nemoci . . . . .	106
35. Co dál dělat v nemoci a jak se utěšovat . . . . .	106
36. Jak si má počinat křesťan po nemoci . . . . .	109
37. Jak se chovat, když se blíží smrt . . . . .	110
38. Úvaha při pochybnostech o Božím milosrdenství . . . . .	113
39. Jak si počinat při návštěvě nemocného . . . . .	117
40. Jak v nemoci potěšit netrpělivého křesťana . . . . .	119
41. Při skonu zbožného křesťana má být věrný služebník církve	125
42. O mučednících, obětujících své životy pro Pána Ježíše . . . .	128
43. Rozmluva věřící duše s Kristem o tajemství jeho utrpení a smrti . . . . .	130

## Druhý díl

1. Jak se naučit přemýšlet . . . . .	141
2. Co se rozumí přemýšlením a jaký je jeho účel . . . . .	142
3. Přemýšlení, začínající z nečekaného důvodu . . . . .	142
4. Důvod takového přemýšlení . . . . .	143
5. Čeho je k tomu umění nejvíce třeba . . . . .	144
6. Přemýšlející člověk musí opustit všechny světské věci . . . .	144
7. K přemýšlení je třeba stálosti a vymezeného času . . . . .	145
8. Člověk má přemýšlet bez ustání . . . . .	146
9. Člověk nemůže stále jen přemýšlet . . . . .	146
10. Místo, kde máme přemýšlet . . . . .	147
11. Člověk má být vzdálen od lidí . . . . .	147
12. Kdy přemýšlet . . . . .	147
13. O tělesném postoji přemýšlejícího člověka . . . . .	148
14. Zbožné přemýšlení má být obráceno jen k duchovním věcem	148
15. Nemáme všetečně zkoumat Boží podstatu . . . . .	149
16. K přemýšlení je nejhodnější Boží slovo . . . . .	149
17. Jak začít přemýšlet . . . . .	149
18. Modlitba má předcházet přemýšlení . . . . .	150
19. K přemýšlení si můžeme zvolit libovolný předmět . . . .	150
20. O stupních tohoto nebeského přemýšlení . . . . .	151
21. O těchžē stupních stručněji . . . . .	151
22. Mysli na určitou věc . . . . .	152
23. Je třeba znát důvod zvolené látky . . . . .	153
24. Úvaha o věcech podle jejich účinku . . . . .	153
25. Je dobré uvažovat o zamýšlené věci . . . . .	154

26. Na zvolenou látku je třeba myslet . . . . .	154
27. Přemýšlení o věci, jež naší látce odporuje . . . . .	155
28. Předmět svého přemýšlení porovnej s jiným . . . . .	155
29. Úvaha nad názvem věci pomáhá při přemýšlení . . . . .	157
30. Máme myslet na vhodné výroky Písma svatého . . . . .	158
31. Při přemýšlení záleží na zbožnosti a horlivosti . . . . .	158
32. Přemýšlení o naší nedokonalosti . . . . .	159
33. Přemýšlení uzavří zbožným přáním . . . . .	160
34. Confessio neboli vyznání Bohu . . . . .	160
35. Člověk má Pána Boha prosit o milost . . . . .	161
36. Spoléhej na Boží zaslíbení a důvěřuj jím . . . . .	162
37. Zamýšlení s poděkováním . . . . .	162
38. Člověk se plně odevzdává Bohu . . . . .	163
39. Závěr . . . . .	163

### Přídavek

Přemýšlení o smrti . . . . .	164
Výroky k přemýšlení o smrti . . . . .	170
Přemýšlení o věčnosti . . . . .	171
Slovníček výrazů J. A. Komenského . . . . .	179

Jan Amos Komenský

*PRAXIS PIETATIS*

*čili*

*jak se cvičit v praxi zbožnosti*

*Vydalo římskokatolické církve v československém vydavatelství  
1952, I. upravené vydání. Do ručníku byly přeneseny i všechny  
Vydání TISK, když výroku z n. římsk. vydání jsou pravovýroky.*